خبر

گزارشی از بازیگران حاضر در فیلم فجر

به افتخار آقایان علی نصیریان و سعید پورصمیمی!

فیلم‌های راه یافته به چهل‌ودومین جشنواره فیلم فجر ترکیبی متنوع از بازیگران را روی پرده سینماها خواهد برد که در بین آنها حضور دو بازیگر کهنه‌کار بیش از بقیه به چشم می‌آید.

به گزارش ایسنا، نگاهی به فهرست بازیگران فیلم‌های بخش سودای سیمرغ جشنواره فجر نشان از حضور بازیگرانی دارد که برخی از آن‌ها در سال‌های اخیر فعالیت بیشتری در دنیای تصویر داشتند و برخی هم بعد از مدت‌ها قرار است در قاب پرده نقره‌ای دیده شوند.

مهران احمدی، میلاد کی‌مرام، مهران غفوریان، حامد کمیلی، محسن کیایی، مهدی هاشمی، حسن معجونی، امیرحسین آرمان، رضا یزدانی، علی شادمان، جواد عزتی، مهران مدیری، پژمان بازغی، سینا بهراد، پردیس احمدیه، مهرداد صدیقیان، الناز حبیبی، بهرام رادان، پژمان جمشیدی، هوتن شکیبا، هادی حجازی‌فر، شهرام حقیقت‌دوست، فرهاد قائمیان، محمدرضا شریفی‌نیا، مارال بنی‌آدم، آزیتا حاجیان و حسین پاکدل تعدادی از بازیگران نام‌آشنایی هستند که در فیلم‌های اجتماعی، کمدی، جنگی یا تاریخی جشنواره امسال در بخش ملی جشنواره حضور دارند.

اما در کنار آن‌ها، دو چهره قدیمی سینما نیز هستند که حضورشان بر صحنه جشنواره فیلم فجر، هم افتخار است و هم اعتبار. دو بازیگری که شباهت‌های زیادی با هم دارند؛ هر دو آرتیست، آرام، باوقار، گزیده‌کار، حرفه‌ای، بی‌حاشیه، بی‌علاقه به مصاحبه و... هر دو قدر نادیده!

صحبت از علی نصیریان است و سعید پورصمیمی، که یکی در آستانه ۹۰ سالگی است و دیگری نزدیک به ۸۰ سالگی و هر دو آن‌ها را به زودی بر پرده چهل و دومین جشنواره فیلم فجر می‌توان دید.

از این دو هنرمند، فیلم‌های متعددی در طول بیش از چهار دهه برگزاری جشنواره فجر نمایش داده شده و بازی‌هایشان به فراخور تحسین‌برانگیز هم بوده اما سعید پورصمیمی خوش‌شانس‌تر بوده و جایزه‌های بیشتری از این جشنواره گرفته است.

او سه سیمرغ جشنواره فیلم فجر را برای فیلم‌های «ناخدا خورشید»، «تحفه‌ها» و «پرده آخر» به عنوان بهترین بازیگر نقش مکمل گرفته و چند بار دیگر هم نامزد شده است، در حالی که علی نصیریان اولین سیمرغ (نقش مکمل) خود را ۶ سال قبل برای بازی در «مسخره‌باز» گرفت و بعد از گرفتن آن هم گفت: «من تا به حال سیمرغ نگرفته‌ام. انتظار هم نداشتم در این ۴۰ سال. حالا آقایان محبت کردند و سیمرغ درجه دو را به من دادند. عیبی هم ندارد. من با کمال میل می‌پذیرم.»

البته طلسم سیمرغ بهترین نقش اول بازیگری، سال گذشته برای نصیریان شکست و او در جشنواره فجر ۱۴۰۱ برای بازی در فیلم «هفت بهار نارنج» که هنوز اکران عمومی نشده، سرانجام سیمرغ درجه یک را گرفت. او امسال هم فیلمی تازه در جشنواره دارد. «نوروز» به کارگردانی سهیل موفق جدیدترین فیلمی است که این هنرمند در آن بازی کرده؛ فیلمی که به عنوان یک اثر فانتزی و در قالب رئالیسم جادویی درباره نوروز و اساطیر نوروزی معرفی شده است.

در شرایطی که نصیریان برای دومین سال پیاپی یک فیلم تازه در جشنواره فجر دارد و چند سال قبل هم برای «خورشید» در نشست خبری فیلمش در جشنواره حاضر بود، سعید پورصمیمی مدت زمان طولانی‌تری در این رویداد غایب بوده است. شاید آخرین تصویری که از او در یک نشست خبری به ذهن بیاید، کنفرانس مطبوعاتی «برادران لیلا» در جشنواره فیلم کن باشد؛ جایی که او پس از بازی درخشانش در فیلم گفت: «گاهی حس می‌کنم نسبت به نسل جوان عقب افتاده‌ام. این یک واقعیت است. با تکنولوژی جدید، با گسترش دنیا و نزدیک شدن آدم‌ها به هم این حس در هر آدم مُسنی پیش می‌آید.»

پورصمیمی در تازه‌ترین تجربه کاری خود نقش پرویز دهداری- مربی سابق فوتبال که به عنوان الگویی محبوب در اخلاق و ورزش از او یاد می‌شود - را در فیلمی به نام «پرویز خان» بازی کرده است و حالا سکانس چهل و دوم جشنواره فیلم فجر با نام و حضور این دو بازیگر می‌تواند به شکلی متفاوت ثبت شود چرا که آن‌ها پس از عمری نقش‌آفرینی در سینما مایه افتخار و اعتبار این جشنواره هستند.

چگونه شعر به ابزار مقاومت فلسطینیان تبدیل شد؟

مقاومت با کلمات

در حالی که ده‌ها هزار نفر از حامیان فلسطینی از مرکز لندن به سمت وایت هال راهپیمایی کردند و خواستار آتش بس دائمی و پایان دادن به حمایت بریتانیا و ایالات متحده از اسرائیل شدند معترضان به یاد "رفعت العریر" نویسنده شاعر و استاد فلسطینی که در جریان حمله هوایی اسرائیل جان اش را از دست داد ادای احترام کردند. رفعت العریر شاعر فلسطینی هفته‌ها پیش از شهادت در جریان حمله هوایی اسرائیل شعر سروده شده در سال ۲۰۱۱ میلادی خود با عنوان "اگر من باید بمیرم" را به اشتراک گذاشته بود. در آن شعر آمده بود: "اگر باید بمیرم/تو باید زندگی کنی/داستانم را تعریف کنی". سپس راوی شعر خوانندگان را دعوت می‌کند تا به افتخار او بادبادک‌های سفید بسازند و آن‌ها را به پرواز درآورند تا کودکانی که در غزه فقط سختی زندگی را شناخته اند آن را ببینند. در بخشی از آن شعر آمده است: "بادبادک من را که ساخته ای، می‌بیند که در بالا پرواز می‌کند/ و برای لحظه‌ای فکر می‌کند فرشته‌ای آنجاست/بازگرداندن عشق".

آبراهام می‌گوید شعر به عنوان یک ابزار در روند آزادی فلسطین و مقاومت در برابر پاکسازی قومی صورت گرفته علیه فلسطینیان از سوی اسرائیل عاملی ضروری قلمداد می‌شود

بدین ترتیب، شعر به عنوان ابزاری قدرتمند برای اقناع آرمان فلسطین به کار گرفته شده و شعرا و ادیبانی، چون محود درویش، نجوان درویش و فدوی طوقان آن را به پیش برده اند.

نجوان درویش شاعر برجسته فلسطینی ساکن بیت المقدس با هشت کتاب شعر به زبان عربی می‌گوید که برایش دردناک است وقتی می‌بیند خوانندگان در سراسر جهان به آثار قدیمی‌تر شعر فلسطین از جمله آثار او روی می‌آورند تا رویدادهای امروز را درک کنند. او می‌گوید:" وقتی می‌بینم از شعرم در جنگ و در نسل زدایی حاضر استفاده می‌شود خوشحال نمی‌شوم زیر آرزو می‌کنم این شعر ابطال شود".

او در یکی از اشعارش می‌نویسد:" گلوله باران پایان یافت/فقط برای شروع دوباره در درون شما/ساختمان‌ها سقوط کردند/افق سوخت/ فقط برای این که شعله‌های آتش در درون شما خشمگین شود/شعله‌هایی که حتی سنگ را نیز خواهند بلعید".

شعر به قدری تاثیرگذار است که تظاهرکنندگان در تجمعی که توسط ائتلاف بوستون در فلسطین در تاریخ ۱۷ دسامبر در ماساچوست برگزار شده بود و خواستار برقراری آتش بس دائمی در غزه بودند بادبادک‌هایی را با نقل قولی از شعر رفعت العریر شاعر جانباخته فلسطینی به نمایش درآوردند.

درویش پس از ۲۰ سال نوشتن در مورد خشونتی که غزه در طول تجاوزهای متعدد اسرائیل تجربه کرده هر بار اشعار خود را دوباره به اشتراک گذاشته است. درویش می‌گوید:"این جنبه‌ای تاریک است که این اشعار بی زمان هستند".

تلاش اسرائیل برای نابودی فرهنگی فلسطینیان

علیرغم اقدامات اشغالگرانه اسرائیل علیه فلسطینیان و فقدان ثبات نهادی به دنبال آن و تخریب مدارس و دانشگاه‌ها در غزه فلسطینیان نرخ سواد ملی را در سطح ۹۷.۷ درصد را حفظ کرده اند. با این وجود، درویش می‌گوید سرودن شعر و هر شکل دیگری از آفرینش ادبی با بمباران‌های اسرائیل تقریبا ناممکن می‌شود. او می‌گوید که یک نویسنده و شاعر برای تمرکز به فضا و زمان نیاز دارد که برای اهالی غزه ممکن نبوده است. درویش اشاره می‌کند که ویرانی‌های کنونی در غزه باعث تحمیل خسارات شدیدی بر نویسندگان شده است. او می‌گوید: "برای هر پروژه استعماری هدف اصلی تصاحب زمین است، اما فرهنگ نیز به دنبال آن هدف قرار می‌گیرد".

به گفته "گاردین" تا اواسط ماه دسامبر ۳۵۲ ساختمان مدرسه در غزه آسیب دیده اند. نویسندگان غزه نیز با تخریب کتابخانه‌های عمومی و شخصی و مجموعه‌های کتاب مواجه هستند. درویش می‌گوید: "تنها چیزی که یک نویسنده به آن اهمیت می‌دهد کتابخانه است. ما چیزی ارزشمندتر از کتابخانه نداریم این یک وسواس است". ابوتوهه می‌گوید که کتابخانه شخصی اش بر اثر حملات اسرائیلی‌ها ویران شده و او از سرنوشت کتابخانه‌های ادوارد سعید که دو شعبه دارد اطمینان خاطر ندارد. او می‌گوید:"به احتمال زیاد آن کتابخانه‌ها به همراه صدها موسسه، دانشگاه و مرکز فرهنگی دیگر در نوار غزه تخریب شده اند".

شعر فلسطین در دیاسپورا (تبعید)

شعر برای شاعران فلسطینی در دیاسپورا یا تبعید و خارج از کشور قدری نقش متفاوتی ایفا می کند. شعر برای آنان راهی برای بازدید مجدد از خانه ای است که بسیاری از آنان به دلیل فقدان حق بازگشت به وطن هرگز آنجا را ندیده اند و هرگز نخواهند دید. برای نویسندگانی که تحت اشغال زندگی نمی کنند امنیت وجود دارد اما این دوری از وطن باعث ایجاد محدودیت های خلاقانه می شود. جورج آبراهام شاعر فلسطینی-آمریکایی می‌گوید: "به‌عنوان فلسطینیان در تبعید و خارج از کشور ما تمایل داریم فلسطین را از طریق مجموعه های محدودی از نمادها رمانتیزه کنیم و سپس به آن بنگریم". آبراهام می گوید:"سطحی از امتیاز وجود دارد که زندگی من را به گونه شکل می بخشد که فلسطینیان در وطن آن را تجربه نمی کنند. استفاده از این امتیاز برای ارتقای نویسندگانی از جامعه شان که فرصت های مشابهی در اختیار ندارند امری حائز اهمیت است". او با العریر نیز همکاری می کرد و مجموعه اشعاری که در آینده چاپ خواهد شد شامل دو قطعه از العریر نیز خواهد بود.

آبراهام می گوید شعر به عنوان یک ابزار در روند آزادی فلسطین و مقاومت در برابر پاکسازی قومی صورت گرفته علیه فلسطینیان از سوی اسرائیل عاملی ضروری قلمداد می شود. او می گوید: "شعر نمی تواند جلوی یک گلوله را بگیرد. شعر یک زندانی را آزاد نمی کند و به همین دلیل است که ما باید کار سازماندهی سیاسی را نیز انجام دهیم. با این وجود، اگر نتوانیم یک دنیای آزاد را از طریق زبان تصور کنیم چگونه خواهیم توانست آن را در عمل بسازیم"؟

قرآن سرقت شده از ایران چه شد؟

مدیرکل موزه‌های وزارت میراث فرهنگی از پیگیری حقوقی ۲۰ پرونده استرداد آثار تاریخی ایران خبر داد و از نتیجه آخرین پیگیری‌ها برای بازگشت اوراق قرآن سرقت‌شده از ایران گفت.

هادی میرزایی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: درحال حاضر ۲۰ پرونده استرداد آثار تاریخی ایران در مرحله پیگیری حقوقی است که بازگرداندن باقی‌ماندهٔ الواح هخامنشی یکی از این پرونده‌ها به شمار می‌آید. همچنین درحال پیگیری هستیم تا قرآن خط کوفیِ سرقت‌شده، به ایران بازگردانده شود.

او درباره آخرین پیگیری‌های انجام‌شده برای بازگرداندن این قرآن، توضیح داد: استرداد این قرآن یکی از مهم‌ترین پرونده‌ها به شمار می‌آید. این قرآن خط کوفی سال ۱۳۸۲ در سرقتی مسلحانه از موزه پارس شیراز دزدیده شد. اوراقی از این قرآن که گفته شده یکی از قدیمی‌ترین قرآن‌های خط کوفی موجود در ایران است، از ایران خارج شده و در موزه لوور و حراجی کریستیز شناسایی شد. پس از پیگیری‌های آقای مرتضی کریم‌نیا، محقق و پژوهشگر نسخه‌های قرآنی، و با هماهنگی نمایندگی ایران در پاریس، اوراقی از این قرآن از حراجی کریستیز خارج شد و در مرحله اثبات مالکیت برای استرداد آن به ایران هستیم.

میرزایی گفت: با انجام این مرحله، اوراق موجود در موزه لوور را نیز می‌توان به ایران بازگرداند.

ماجرای سرقت این قرآن خط کوفی از این قرار است که در آخرین ساعات کاری موزه در روز چهارشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۸۲، ۴ نفر با تهیه بلیت وارد موزه پارس شیراز شدند، سپس نقاب به سر کشیدند و با اسحله نگهبانان را تهدید کرده و یک ویترین را شکستند و یک کتاب خطی را دزدیدند. مقامات شهر شیراز یک روز بعد اعلام کردند «در این سرقت، یک جلد قرآن خطی (کوفی) به سرقت رفته است.»

درباره سرنوشت آن دزدها هرگز خبری داده نشد، اما مرتضی کریم‌نیا حدود دو دهه پیگیر این قرآن بود، تا آنکه دو ورق از آن قرآن کوفی، پنجشنبه ۴ آبان ۱۴۰۲، با قیمت پایه بین ۱۵ تا ۲۰ هزار پوند در وب‌سایت کریستیز برای حراج گذاشته شد. مدتی بعد، اما خانه حراج کریستیز اعلام کرد که در حال بررسی ادعای سرقت این برگ‌هاست و فروش آنها را متوقف کرده است. یک سخنگوی این حراجی هم در پاسخ به بی‌بی‌سی گفته بود کمی قبل از به حراج گذاشتن این اثر گزارش‌هایی به کریستیز رسید و این حراجی به‌سرعت تصمیم گرفت حراج آن را به تعلیق درآورد تا تحقیقات بیشتری درباره آن انجام دهد.

نظر کریم‌نیا، پژوهشگر نسخ قرآنی بر این است که سارقان احتمالا قرآن کوفی را ورق ورق کرده و از ایران خارج کرده‌اند.

درباره این قرآن گفته شده است که یک نسخه منحصر به فرد از کتابت مصحف شریف و متعلق به قرن دوم یا سوم هجری است. نسخه‌ای که توسط کاتبان ایرانی به نگارش درآمده و به لحاظ نوع نوشتار و تذهیب، بی‌همتا معرفی شده است. این کتاب خطی با شماره ۵۴۸ در موزه پارس شهر شیراز نگه‌داری می‌شد.

اخبار

چرا «جولیا رابرتز» در صحنه‌های برهنه بازی نمی‌کند؟

«جولیا رابرتز» بازیگر برنده اسکار فاش کرد که در تمام ۳۵ سال تجربه کاری در عرصه فیلم و سینما به انتخاب خودش در صحنه‌های برهنه بازی نکرده است.

به گزارش ایسنا، «جوالیا رابرتز» بازیگر ۵۶ ساله آمریکایی در مصاحبه‌ای جدید عنوان کرد که در تمام طول دوران حرفه‌ای خود در سینما و تلویزیون به انتخاب خودش در صحنه‌های برهنه حاضر نشده است و گفت: «بدون اینکه قصد داشته باشم از انتخاب‌های دیگران انتقاد کنم باید بگویم این انتخاب من بوده است که در فیلم‌ها برهنه نشوم یا خودم را در موقعیت‌هایی از نظر جسمی آسیب‌پذیر قرار ندهم.»

این بازیگر در مصاحبه با «ریچارد کورتیس» نویسنده و کارگردان فیلم «ناتینگ‌هیل» که در مجله ووگ منتشر شده فاش کرد که یکی از دلایل عدم بازی او در نقش‌های برهنه به دلیل ارتباط بیولوژیکی او با موضوع فمینیسم است.

«رابرتز» همچنین عنوان کرد که از بازی در نقش‌های نژادپرستانه و صحنه‌های کاملا برهنه در بسیاری از پروژه‌های روی پرده خودداری کرده است و حتی در فیلم معروف «زن زیبا»، که نقش یک روسپی را بازی می‌کرد، با لباس کاملا پوشیده و در تمام صحنه‌ها مقابل دوربین رفت.

این بازیگر برنده اسکار ابراز امیدواری کرد که بتواند نمونه‌ای برای زنان دیگری باشد که تحت فشار قرار می گیرند تا کاملا جلوی دوربین برهنه شوند.

او پیش‌تر در مصاحبه‌ای با روزنامه دیلی میل نیز گفته بود: «وقتی از من پرسیده شد که آیا می‌خواهم یک صحنه برهنه در یک فیلم بازی کنم، گفتم این واقعاً کاری نیست که من انجام می‌دهم، بنابراین اگر از من بخواهید این کار را انجام دهم پاسخ من، منفی خواهد بود. به عنوان مادر سه فرزند، چنین احساسی دارم».

در حالی که «رابرتز» در برخی از فیلم‌هایی که حاوی صحنه‌های جنسی هستند بازی کرده است، انتخاب برهنه نشدن برای او تعمدی بوده است. او با اشاره به این که صنعت فیلم مدرن «کاملاً متفاوت» با دوران اوج خودش است، گفت: «احساس یک دایناسور را دارم، زمانی که شما فقط به ساختار کسب و کار نگاه می کنید همه چیز کاملاً متفاوت شده و آشفته‌تر به نظر می‌رسد.»

«جولیا رابرت» چهار بار نامزد دریافت جایزه اسکار شده‌است که از آن میان یک بار برای فیلم «ارین براکویچ» ساخته «استیون سودربرگ» این جایزه را کسب کرده‌است. او همچنین برای ایفای این نقش، برنده جایزه بفتا نیز شده‌است. او همچنین از ۹ بار نامزدی در جوایز گلدن گلوب، ۳ بار هم موفق به دریافت این جایزه شده‌است. او یکی از ۱۶ بازیگر زنی به‌شمار می‌رود که برای نقش آفرینی در یک فیلم، جوایز اسکار، بفتا، گلدن گلوب، جایزه انجمن منتقدان و جایزه انجمن بازیگران فیلم را دریافت کرد.

فیلمی با بازی پژمان بازغی و لیلا زارع از چهارشنبه در سینماها

فیلم «توچال» از ۲۷ دی‌ماه به سرگروهی پردیس سینمایی ملت اکران می‌شود.

به گزارش ایسنا، سی و چهارمین جلسه شورای صنفی نمایش روز، ۲۴ دی‌ماه در خانه سینما برگزار شد و بعد از بررسی درخواست‌ها قرارداد سرگروهی فیلم سینمایی «توچال» با پخش نسیم‌صبا به سرگروهی پردیس ملت ثبت شد.

این فیلم به کارگردانی محمد آهنگرانی و تهیه کنندگی سید محسن جاهد از چهارشنبه ۲۷ دی در سینماهای سراسر کشور روی پرده خواهد رفت.

«توچال» محصول سال ۱۳۹۶ بوده و پس از چند سال قرار است به نمایش عمومی برسد.

در خلاصه داستان این فیلم درام آمده است: «عشق گاهی در یک ظهر داغ تابستان می‌آید و گاهی در عصر برفی یک روز زمستان. در انتهای روز آفتاب غروب و در گذر زمان برف‌ها آب خواهند شد اما عشق چون قله توچال استوار و با شکوه خواهد ماند.»

کلمه به کلمه حرف‌هایم روی آنتن رصد می‌شود

مجری برنامه «نوسان» با اشاره به بداهه‌گویی در اجرا و متکی نبودن به متن از پیش نوشته شده می‌گوید: از اول بسم‌اله تا آخر برنامه، همه بداهه است و همین کار را دشوار می‌کند و حساسیت‌ها را بالا می‌برد.

محمد طادی، مجری برنامه «نوسان» در گفت‌وگو با ایسنا توضیحاتی درباره حضورش در این برنامه که مدتی است از آنتن شبکه دو سیما با موضوع فلسطین و غزه در حال پخش است، ارائه داد.

او ابتدا درباره اجرایش در این برنامه اظهار می‌کند: فاصله گرفتن از سبک و روش‌های معمول در اجراهای تلویزیونی بارزترین موردی بود که پیش از آغاز برنامه درباره آن با همکارانم به نتیجه رسیدیم. در واقع تصمیم بر آن شد که با توجه به حال و هوای برنامه، فرم و محتوایی که در آن ارائه می‌کنیم به همان نسبت هم اجرایی متفاوت‌تر را از مجری ببینیم. تفاوتی که از آن صحبت می‌کنم یعنی طبق آنچه تا به حال در برنامه‌های تلویزیونی دیده‌ایم. ما در «نوسان» مهمان نداریم، دکور خاصی را طراحی نکرده‌ایم. من در اجرا باید سرعت بالایی داشته باشم و به‌طور کل با توجه به زمان کوتاه برنامه، به شکلی یکدست کارمان را به مخاطب عرضه کنیم.

مجری «نوسان» یادآور می‌شود: همان‌طور که تا به الان و با مشاهده برنامه دیده‌اید تمام تلاشم را به‌کار گرفته‌ام تا بتوانم طبق طرحی که داشتیم در مدت‌زمان هرچند کوتاه برنامه با ریتمی تند و با سرعت برنامه پیش برود البته در این مسیر حمایت‌های همکارانم بسیار حائز اهمیت است زیرا آنها در همه زمینه‌ها به من کمک‌های فراوانی کرده‌اند. از رساندن به موقع ویدئوها، توضیحات تکمیلی درباره هر محتوا، برگزاری جلسات مختلف و به‌روز بودن و ... .

طادی سپس با اشاره به بداهه‌گویی در اجرا و متکی نبودن به متن از پیش نوشته شده چنین می‌گوید: یکسری اجراهای روتین سازمانی داریم مانند برنامه‌های صبحگاهی، گفت‌وگو محور، شبانگاهی و حتی برنامه‌های سیاسی که مجریان سلام و علیک‌های متداول، تعارف‌های مشخص و عبارات کاربردی آشنا با گوش شنونده دارند که در نهایت اجرای زنده را خیلی راحت می‌کند اما برنامه «نوسان» موضوع بسیار حساسی دارد؛ یعنی فلسطین، غزه و حملات رژیم صهیونیستی. حالا فکر کنیم که موضوع دیگری مانند حمله تروریستی کرمان هم اتفاق افتاده و کلمه به کلمه‌ای که در برنامه می‌زنم، حتما رصد می‌شود آن هم نه فقط در صداوسیما بلکه در هر بستری که این برنامه امکان نمایش دارد و ممکن است در صورتی که موردی در آن وجود داشته باشد برای من و تیم «نوسان» حاشیه‌ساز باشد.

او در تکمیل همین صحبت‌هایش اظهار می‌کند: به علاوه اینکه توجه داشته باشید اجرای من کاملا بداهه است و هیچ متنی برای صحبت‌هایم وجود ندارد. از اول بسم‌الله تا آخر برنامه همه بداهه است و همین موضوع کار را بسیار دشوار می‌کند و حساسیت‌ها را خیلی بالا می‌برد. از آقای حامد بامروت‌نژاد، مدیر شبکه دو تشکر ویژه می‌کنم. با توجه به اینکه شاید در همین بداهه‌گویی‌ها بعضا حرف‌هایی گفته شده که خیلی مناسب نبوده اما ایشان همیشه از من و تیم «نوسان» حمایت داشتند و همین حمایت‌ها دلیل دلگرم شدن ما هستند.

این مجری تلویزیون سپس با اشاره به زمان کم برنامه توضیح می‌دهد: از ابتدا هم مدت زمان این برنامه تقریبا ۲۰ دقیقه بود اما کمی که از پخش برنامه گذشت به ۱۵ دقیقه رسیدیم و مجدد چند قسمتی است که ۲۰ دقیقه روی آنتن هستیم. این نکته درست است که به دلیل زنده بودن برنامه زمان آن هم دچار تغییراتی شود اما از طرفی ثابت بودن وقت، به ما کمک می‌کند تا به‌طور مشخص بدانیم چه عملکردی در برنامه داشته باشیم. من نیز به عنوان مجری برای توضیحات هر ویدئو و ارتباط با بیننده دست بازتری دارم. البته ناگفته نماند که با وقوع حادثه تروریستی گلزار شهدای کرمان چند ویژه برنامه با مدت زمان‌های متفاوت هم به کار ما اضافه شد.

جوان بودن تیم «نوسان» به ریتم برنامه کمک می‌کند

وی درباره تیم این برنامه و محتواهای آن نیز عنوان می‌کند: من و همکارانم در «نوسان» بیش از ۲۰ نفر هستیم که تمام روز وقت خود را صرف این برنامه می‌کنیم. جوان بودن این تیم یکی از نکات بارزی است که به مشخصه برنامه یعنی داشتن ریتم تند کمک زیادی کرده است. همه ما اهل فضای مجازی هستیم و با نگاهی جامع سعی می‌کنیم اتفاقات روز دنیا را در زمینه اتفاقات فلسطین و غزه رصد کنیم و آن‌را به نمایش بگذاریم.

او تاکید می‌کند: پرداختن به اتفاقات غزه و عملیات «طوفان‌الاقصی» یکی از موضوعاتی است که همه برنامه‌سازان صداوسیما از زمان شروع، توجه ویژه‌ای به آن داشته‌اند و ما هم در برنامه «نوسان» به اندازه توان خود دین‌مان را به این مردم مظلوم ادا می‌کنیم. در تمام عبارات و تک‌تک جملاتی که در اجرای برنامه به کار می‌برم، سعی می‌کنم مقاومت این مردم غیور را ارج بنهم و هرچه بهتر از عمق جنایات رژیم صهیونیستی صحبت کنم.